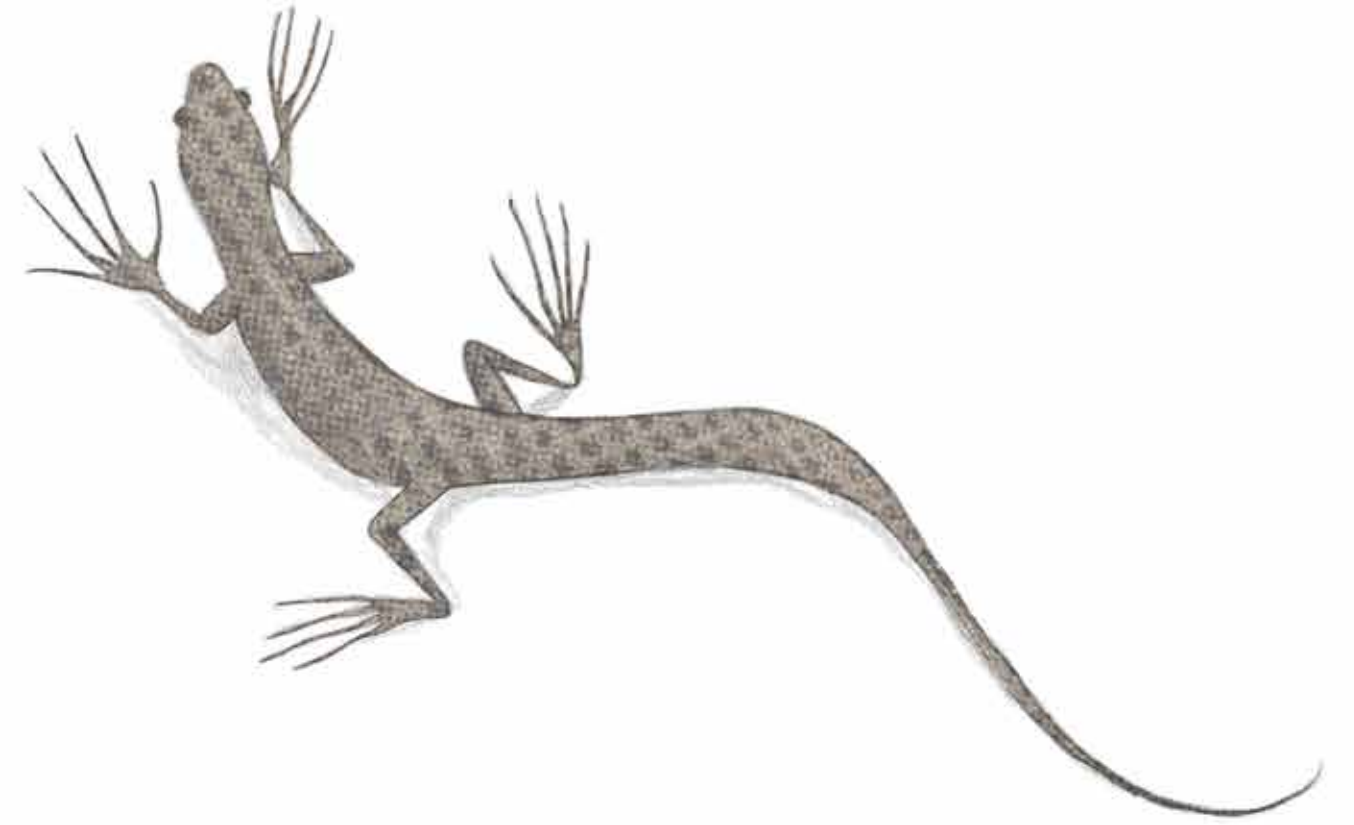


In het badje van Manu zat
een hagedis. **Een kleine hagedis.**
Hij had niet geklopt en had ook
geen koffer bij zich. Hij was gewoon
naar binnen gekropen en had zijn kopje
tussen de verkleurde bladeren genesteld.
Roerloos liet hij zijn staart in het koele water
hangen. Zelfs zijn kleine teen bewoog niet.





Het badje was na de zomer in de tuin blijven staan.
De hagedis zat er al drie dagen in.
De eerste dag waaide de wind de bladeren van zijn kopje af.
De tweede dag werd hij zo grijs als een stoffige weg.
En op de derde dag was hij zo dun geworden
als de pink van Manu.

